

Universitätsbibliothek Paderborn

**Commentaria Vetustissima & profundissima Super
Canticvm Canticorvm Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr
Sirhasirim**

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs XVI. Surge Aquilio, & veni Auster, perfla hortum meum, & fluant
aromata illius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

VERSUS XVI.

*Surge Aquilo, & veni Auster, per
fla hortum meum, & fluant aromata illius.*

Per aquilonem qui ventus asper & frigidus est, asperitas minarum, quæ ex frigore peruersamentis descendit, intelligitur; per austrum verò qui calidus est, blandimentorum lenitas, quæ quasi ex suauitate quadam dolosi cordis procedit, accipitur. Cum ergo his duobus modis Ecclesia siue aliqua sancta anima fatigatur, ad maiora virtutum exercitia eruditur, vt quantò hosti fortius insurgenti ipsa quoque fortius reluctatur, tantò gloriosius post victoriam sponsi sui amplexibus coniungatur. Hoc enim gemino bello Martyrum constantia est probata, hoc quoque quotidie fidelium probatur & coronatur conuersatio. Quæ enim mens non tentetur huius mundi prosperitatibus & aduersitatibus? Sed ea mens probata coronatur, quæ neceleuatur prosperis, nec deijicitur aduersis. Vnde Iohannes à Domino commendatur in Euan-

Per Aquilonem asperitas minarum, per Austrum lenitas blandimentorum signatur.

Matt. II. gelio, quia arundo à vento agitata non esse memoratur: arundo quippe dum vento impellitur, in quamlibet partem flectitur, sed ille arundo vento agitata non est, qui in neutrā partem, scilicet ad dexteram vel sinistram reflectitur, quia nec terrore concutitur, nec blandimento sedu-

citur. Surgit enim Aquilo, quando detractione, seu aliqua asperitate impellitur, venit Auster, quando fauore vel aliqua prosperitate tentatur.

Quomodo His autem hortum Domini perflantibus flunt aromata illius, quia dum quod Aquilone vel Austro perflante hortum Domini dicantur fluere aromata illius.

Amplius. Per Aquilonem sàpè diabolus, per Austum spiritus sanctus designatur, quia & ille consstringit in frigore, & iste relaxat in calore; Propheta enim attestante diabolus dixisse perhibetur, sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis: suggeste autem & afflante diabolo abundauit iniquitas & malitia in mundo; veritate enim attestante, ubi abundauit iniquitas, refregescet charitas multorum: Et Propheta afferit de Iudaea dicens, sicut frigidam facit cisterna aquam suam, sic frigidam fecit malitiam suam. At verò Austri nomine Spiritus sanctus accipitur, quia eius gratia torpor mœtis relaxatur, sicut psalmista testatur, comerte, inquit, Domine captiuitatem nostram sicut torrens in austro: Psal. 125. capti-

captiuitas enim nostra quæ torporis frigore ad sequendum Deum pigra remanserat, per calorem spiritus sancti relaxatur, vt incurrat in amorem Dei.

Auster aduenire, & hortum Domini perfflare nequit nisi surgat & recedat. A quilo quomodo accipiendum.

Sponsus ergo cœlestis sponsam suam, hoc est Ecclesiam sive sanctam animam dignantur visitans Aquilonem iubet recedere, & Austrum venire, quia profectus iustus & consequens est ordo, vt prius infidelitatis & malitiæ frigore depulso, sancti spiritus aduentu, mens dei & bonæ operationis calorem suscipiat. *Surge, inquit, Aquilo,*
& veni Auster, perfla hortum meum, & fluent aromata illius: ac si alijs verbis dicat; quia in mentes mihi designatas, non potest venire gratia spiritus sancti, nisi fugato infidelitatis frigore, quicunq; torpor, quæcunq; pigritia ipsis mentibus, seu per ignorantiam, seu per negligentiam inse disti, surge & recede; & veni sancte spiritus, qui easdem mentes torpore constrictas tui afflatus calore resoluas, vt concepto bonæ voluntatis, & piæ intentionis vigore, perfluant sanctitatis fructibus & fructuum odoribus, longè lateq; manantibus ad sui consortium multos circumquaq; trahentibus.

Porro ad istam vocem sponsi, sponsa iam quasi animata, & quodammodo resuscitata, aspirati gratiæ prompto assurgit animo, & quia cō sequens sit, vt flante spiritu sancto, fructu bonæ operationis producat,

ostendit dicens, *veniat dilectus meus in hortum suum &c.*

CAPVT QVINTVM.

1. *Veniat dilectus meus in hortum suum, & comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum soror mea sponsa, messui myrram meam cum aromatibus meis: comedite fauum cum melte meo, bibi vinum cum lacte meo: Comedite & bibite amici & inebriamini charissimi.*
2. *Ego dormio, & cor meum vigilar. Vox dilecti mei pulsantis, aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea: quia caput meum plenum est rore & cincinni mei guttis noctium.*
3. *Expoliaui me tunicâ mæ, quomodo induar illâ? lauipedes meos, quomodo inquinabo illos?*
4. *Dilectus meus misit manum suam per foramen, & venter meus intremuit ad tactum eius.*
5. *Surrexi igitur vt aperirem dilecto meo: Manus mæ distillauerunt myrram, & digitæ mei pleni myrrâ probatissimâ.*
6. *Pessulum ostij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat atq; transferat. Anima mea liquefacta est, vt dilectus locutus est: quæsiui & non inueni illum, vocaui & non respondit mihi.*
7. *Inuenerunt me custodes, qui custodiunt ciuitatem: percusserunt, me &*

Z vulne-